

Resolució 445/2022, de 3 de juny**Número d'expedient de la Reclamació:** 271/2022**Administració reclamada:** Institut Català de la Salut**Informació reclamada:** Dades professionals i laborals del personal de l'ICS.**Sentit de la resolució:** Inadmissió.

Resum: Els Estatuts posen de manifest que l'òrgan que té atribuïda la competència per interposar recursos i reclamacions, tant en via administrativa com judicial, és el Secretariat Nacional del sindicat (article 31), no el Secretari General, ni l'assemblea de persones coordinadores, que segons documentació aportada pel sindicat i invocada per l'informe de l'ICS hauria sigut la que hauria adoptat aquesta decisió. Es tracta de dues qüestions diferents: una és la de representar el sindicat, que pot incloure perfectament la capacitat jurídica per presentar recursos i reclamacions, i una altra és la capacitat jurídica per recórrer o reclamar, per decidir la presentació d'una reclamació, als efectes que pugui presentar-la el Secretari General, i que els Estatuts del sindicat reclamant atribueixen al seu Secretariat Nacional, un òrgan que no consta que hagi pres aquesta decisió. A la vista dels antecedents i de les disposicions dels Estatuts del sindicat reclamant, cal concloure que la persona física que presenta la Reclamació, si bé ostenta la representació del sindicat reclamant, no té competència per decidir la seva presentació, i no consta que l'òrgan que ostenta la competència en qüestió, el Secretariat Nacional, l'hagi adoptat. En conseqüència, és procedent inadmetre la Reclamació per infracció de les normes de formació i manifestació de la voluntat del sindicat reclamant. A més a més, concorre també en aquest procediment un segon motiu d'inadmissibilitat de la Reclamació: la persona reclamant no acredita la presentació de la sol·licitud d'informació pública de la qual deriva la Reclamació, incomplint d'aquesta manera el requisit establert per l'article 31.1 RGAIP, segons el qual la presentació de les reclamacions a la GAIP ha d'indicar "la resolució objecte de reclamació o l'incompliment material del dret d'accés si aquest ha estat reconegut expressament o de manera presumpta". I és que la Reclamació a la GAIP és un procediment de revisió d'una actuació administrativa prèvia, de forma que si no existeix una resolució, expressa o presumpta, que es pronuncia sobre la informació sol·licitada, la Reclamació és inadmissible (article 33.2, en relació amb el 31.1, de la GAIP) perquè no hi ha actuació administrativa prèvia que pugui ser objecte de la Reclamació. El sindicat reclamant insisteix a presentar les seves sol·licituds d'informació pública, no mitjançant la corresponent SAIP, que té disponible al web de l'ICS, sinó per e valisa, mitjà que, si bé pot deixar constància de la recepció de la caràtula i de qui el rep, no en dóna del seu contingut, motiu pel qual el sindicat reclamant no pot acreditar la presentació de la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació. A aquest fet s'hi pot afegir la desídia amb la que, a tenor de l'informe de l'ICS, s'ha desinteressat de l'evolució d'aquesta sol·licitud. Per tot plegat, és procedent declarar també la inadmissibilitat de la Reclamació per la manca d'una resolució prèvia que li serveixi d'objecte.

Paraules clau: Organismes de la Generalitat. Sindicats. Manca de legitimació. Competència per decidir reclamar. Requisits de les reclamacions. Manca de resolució prèvia.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 25 de març de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 271/2022, presentada per SP, Secretari general d'un sindicat contra l'Institut Català de la Salut (ICS), en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 25 d'octubre de 2021 NSB, en representació del sindicat reclamant, demana a l'ICS la relació, en format full de càlcul, de cadascun dels professionals de l'ICS, singularitzats mitjançant un codi que garanteixi el seu anonim, especificant la gerència territorial i la divisió a la que pertanyen, per a cada un dels anys 2019, 2020 i 2021, amb indicació en cada cas de la categoria professional en la que presten els serveis, el grup professional, l'àrea funcional (sanitària/gestió i serveis) i el càrrec ocupat (si n'ocupa algun).
3. La Reclamació presentada el 25 de març de 2022 indica que l'ICS no ha contestat la sol·licitud i que la seva finalitat és fer seguiment de l'evolució de la plantilla.
4. El 4 d'abril de 2022 la GAIP requereix a la persona reclamant que acrediti la representació per poder reclamar, bé acreditant que representa el sindicat sol·licitant, o bé que representa la persona que va presentar la sol·licitud.
5. El 5 d'abril de 2022 la persona reclamant acredita que representa el sindicat reclamant.
6. El 26 d'abril de 2022 la GAIP comunica la Reclamació a l'ICS i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 26 d'abril de 2022 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada.
8. El 18 de maig de 2022 la GAIP rep l'informe de l'ICS, que fa les consideracions següents: "Manca de legitimació activa del reclamant. En aquesta Reclamació 271/2022 el senyor SP diu ostentar la representació de xxxx sense que hagi aportat ni els estatuts del sindicat obrant on hi consti expressament que és aquest representant sindical qui ha d'efectuar la reclamació, ni si és ell qui té poders i capacitat per poder obrar en nom del sindicat actuant. Per tant, ens trobem davant d'una reclamació interposada suposadament per un

delegat sindical, ja que no esmenta quin és el seu càrrec, que no aporta els poders necessaris per poder demostrar que actua en representació de xxxx i que no aporta la certificació de la voluntat del sindicat d'interposar el corresponent recurs/reclamació. Per poder demostrar que el senyor SP és el representant del sindicat per interposar recursos en via administrativa, el reclamant hauria d'haver aportat còpia dels estatuts del sindicat on hauria de constar quin és l'òrgan competent per manifestar la voluntat impugnadora del sindicat, i quin és l'òrgan competent per a interposar recursos en via administrativa. La jurisprudència s'ha pronunciat reiteradament en que només podrà interposar recursos en via administrativa l'òrgan competent del sindicat que hi consti en els seus estatuts, entenent que en cas que no fos així, aquest defecte processal esdevindria no subsanable. "El artículo 32.3 de la Ley 30/1992 regula la eventual necesidad de la prueba de la representación: a) Para los actos y gestiones de mero trámite se presume la representación, lo que significa que no será necesaria ninguna prueba o acreditación de la misma; y b) Por el contrario, para entablar recursos, entre otros casos que se citan en el precepto, deberá acreditarse la representación, lo que supone, primero, que, en tales casos, la representación no se presume sino que deberá acreditarse; y, segundo, que la forma de acreditación o prueba habrá de ser, precisamente, mediante cualquier medio válido en derecho que deje constancia fidedigna o mediante declaración en comparecencia personal de interesado". Les organitzacions sindicals, en tant que persones jurídiques, necessiten tant de la voluntat impugnadora de l'òrgan competent de l'organització com de la representació amb la que actua. Aquests requisits són essencials. Sense l'aportació dels estatuts del sindicat no es pot comprovar si la persona reclamant és qui ostenta el poder per exercir la representació del sindicat davant d'organismes públics. Conseqüentment, en tant que el reclamant no ha aportat ni la certificació de la voluntat impugnadora del sindicat obrant corresponent ni els estatuts de xxxx, és del tot impossible que l'ICS i la GAIP puguin constatar que qui diu actuar en nom del sindicat sigui l'òrgan competent per interposar recursos en via administrativa en nom seu. En conclusió, el senyor SP, a l'interposar les reclamacions en representació d'una persona jurídica ha d'acreditar feafentment la representació en nom del sindicat del qual diu actuar. En no haver acreditat aquesta representació, defecte processal no subsanable, no té la legitimació activa per poder efectuar la corresponent reclamació en nom de xxxx, raó per la qual la GAIP ha d' inadmetre-la per manca de legitimació activa del reclamant.

Inadmissió en base a l'article 32 i 33.2 RGAIP. Tal i com la Resolució de la GAIP 106/2022, de 10 de febrer esmenta en l'antecedent tercer: La Reclamació 1142/2021 presentada el 23 de desembre de 2021 indica que la informació reclamada és la següent: "Relació (en format de full de càlcul) de cada un dels professionals de l'ICS singularitzats mitjançant un codi que garanteixi el seu anonimat, especificant la gerència territorial i la

divisió a la que pertanyen, en cada un dels anys 2019, 2020 i 2021, amb indicació en cada cas de la categoria professional en la que presten els serveis, el grup professional, l'àrea funcional (sanitària/gestió i serveis), i el càrrec ocupat (si n'ocupa algun)" (...). En el precedent vuitè la Resolució de la GAIP 106/2022, de 10 de febrer fa esment al següent: "El 4 de febrer de 2022 la GAIP rep l'informe de l'ICS, que posa de manifest el següent: "En data 25 d'octubre de 2021, el Sr. Xxxx va presentar tres sol·licituds via e-valisa dirigides a la Sra. Xxxx, directora gerent de l'Institut Català de la Salut, on s'adjuntaven tres documents de sol·licitud d'informació pública a l'empara de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i de bon govern. Aquestes sol·licituds d'informació pública no van arribar a la Unitat d'Informació de l'Institut Català de la Salut fins el 19 de gener de 2022, data en la qual l'òrgan directiu de l'ICS receptor de l'e valisa la va reenviar a la Unitat d'Informació, atès que aquesta Direcció Gerència de l'ICS vam interpretar per error que aquesta sol·licitud no era una sol·licitud d'informació pública, en tant que el sol·licitant havia utilitzat un procediment divers a aquell que s'ha d'utilitzar, com és el formulari genèric de sol·licitud d'informació pública (...).2. En data 19 de gener de 2022, aquesta direcció gerència ha adreçat al Sr. xxxx tres requeriments d'esmena de les seves sol·licituds, per tal que esmeni la manca d'autenticació de l'acreditació de la representació que afirma ostentar en nom del sindicat que deia representar, en tant que no havia adjuntat el 'certificat Acreditació Coordinació General.pdf', ni tampoc el document 'certificat Acord Sollicituds AIP.pdf' que aquestes sol·licituds esmentaven adjuntar. Tanmateix, li hem fet avinent que les seves sol·licituds d'informació pública no estaven signades tal i com estableix l'article 10 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, (en endavant LPACAP). Aquest requeriment d'esmena ha estat notificat a la persona sol·licitant el mateix dia 19 de gener de 2022. 3. En data 1 de febrer de 2022, el Sr. xxxx ha aportat la documentació acreditativa sol·licitada d'esmena de la manca d'autenticació de l'acreditació de la representació en nom del sindical xxxx, motiu pel qual aquesta direcció gerència dóna com esmenat el requeriment i procedirà a donar a tràmit les sol·licituds esmentades". L'informe també argumenta la manca de legitimitat de la persona reclamant, que és diferent de la sol·licitant de la informació." Per tant, queda demostrat que des d'un bon principi l'Institut Català de la Salut va rebre tres sol·licituds d'informació pública, i que aquesta suposada "sol·licitud d'informació pública concernent a la Reclamació 1142/2021" mai ha estat rebuda per la Unitat d'Informació de l'Institut Català de la Salut. Cal tenir en compte que en data 19 de gener de 2022 van tenir entrada a aquesta unitat tres sol·licituds d'informació pública derivades de la Direcció Gerència de l'ICS, i que entre aquestes tres sol·licituds d'informació pública no hi constava la sol·licitud reclamada en aquesta Reclamació 271/2022. De fet, no només ho

vam fer constar en l'informe corresponent a les reclamacions prèvies presentades pel sindicat sol·licitant, sinó que posteriorment l'Institut Català de la Salut va requerir a la persona sol·licitant, el Sr. NSB, en data 19 de gener de 2022, és a dir en la mateixa data en que vam rebre les tres sol·licituds d'informació, per tal que esmenés la manca d'autenticació de l'acreditació de la representació que afirmava ostentar en nom del sindicat que deia representar, en tant que no havia adjuntat el 'certificat Acreditació Coordinació General.pdf', ni tampoc el document 'certificat Acord Sollicituds AIP.pdf' que aquestes sol·licituds esmentaven adjuntar. Tanmateix, li fèiem avinent que les seves sol·licituds d'informació pública no estaven signades tal i com estableix l'article 10 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, (en endavant LPACAP). Es van efectuar tres requeriments d'uns documents que anaven adjunts amb les tres sol·licituds i el Sr. NSB en cap moment es va aquietar per no rebre un quart requeriment de la suposada sol·licitud d'informació presentada, ni tan sols es va aquietar de rebre només tres resolucions de la directora gerent de l'ICS, quan segons el reclamant havia sol·licitat quatre sol·licituds. A més, tal i com es pot constatar en la Reclamació a la GAIP 271/2022, el senyor SP manifesta que ha rebut resposta de l'administració a la seva sol·licitud d'accés a la informació, quan l'Institut Català de la Salut no ha efectuat cap resolució a la suposada sol·licitud d'informació pública demanda, suposadament pel Sr. NSB. De fet no és estrany que situacions com la descrita en aquest informe puguin passar ja que aquestes sol·licituds d'informació pública no es van efectuar utilitzant el procediment adient per efectuar sol·licituds d'informació pública, raó per la qual no hi ha constància fefaent de la presentació d'aquesta sol·licitud per part del sindicat reclamant. Tal i com encertadament esmenta la GAIP en la Resolució de la GAIP 106/2022, de 10 de febrer, en el seu fonament de dret primer: "La causa d'això és que el sistema emprat per presentar la sol·licitud (l'e-Valisa) no acredita el moment de la seva presentació, que s'acredita quan el destinatari, que és personal, l'obre. Tal com posa de manifest l'informe de l'ICS, aquest no és el sistema habitual de presentació de sol·licituds d'informació pública, que disposen d'un formulari específic a l'apartat de transparència del web de l'Institut, que ofereix millors garanties a les persones sol·licitants. Però bé, amb les nombroses sol·licituds que ha presentat, el sindicat reclamant ja hauria de saber-ho, i si insisteix en emprar l'e-Valisa, deu tenir les seves raons, però el fet és que, malgrat pugui acreditar haver presentat un e-Valisa el 25 d'octubre de 2021, no pot acreditar que el seu contingut fos el de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació, de manera que, a aquests efectes, cal estar a allò indicat per l'informe de l'ICS, segons el qual la sol·licitud no va ser rebuda fins el 19 de gener de 2022". En aquest cas, pel que respecta a aquesta suposada sol·licitud d'informació pública, cal fer esment que aquesta en cap moment va ser adreçada a la Unitat d'Informació de l'Institut Català de

la Salut, raó per la qual aquesta Reclamació 271/2022 ha de ser inadmesa, en tant que no hi ha cap resolució expressa ni tàcita en què fonamentar dita reclamació, raó per la qual ha de ser inadmesa. Pels motius supra exposats, procedeix inadmetre la Reclamació 271/2022 efectuada pel senyor SP per manca de legitimació activa del reclamant en aquest procediment, en tant que no ha acreditat la representació que diu ostentar respecte del sindicat al que representa. També procedeix inadmetre aquesta reclamació perquè la sol·licitud d'informació pública, consistent en la "Relació (en format de full de càlcul) de cada un dels professionals de l'ICS singularitzats mitjançant un codi que garanteixi el seu anonim, especificant la gerència territorial i la divisió a la que pertanyen, en cada un dels anys 2019, 2020 i 2021, amb indicació en cada cas de la categoria professional en la que presten els serveis, el grup professional, l'àrea funcional (sanitària/gestió i serveis), i el càrrec ocupat (si n'ocupa algun)" (...) mai ha estat adreçada pel sindicat reclamant a la Unitat d'Informació de l'Institut Català de la Salut.

9. El 25 de maig de 2022 la GAIP trasllada al sindicat reclamant la informació aportada per l'ICS, amb el requeriment d'esmena següent: "Atès que l'Institut Català de la Salut ha qüestionat la vostra legitimació activa per a presentar les reclamacions en representació de la Intersindical-CSC en la presentació de recursos administratius, caldrà que en un termini de 10 dies, aporte una còpia dels estatuts del sindicat al qual representeu on consti que el càrrec que ocupeu ostenta capacitat suficient per a la presentació de recursos administratius. Així mateix, disposeu del mateix termini de 10 dies per a formular al·legacions en relació amb els informes de l'ICS que us traslladem".
10. El 25 de maig de 2022 la persona reclamant aporta els estatuts del sindicat que representa. Segons el seu article 31, correspon al Secretariat Nacional decidir la interposició de reclamacions i recursos en via administrativa i judicial. Per la seva banda, el Secretari General, que és el càrrec que ostenta la persona que presenta la Reclamació, té les competències (article 32) de representar legalment el sindicat, amb poders per fer tota mena de transaccions o contractes i ostenta totes les funcions de representació institucional.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la

Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Sobre la inadmissibilitat de la Reclamació

La primera part de l'antecedent 8 posa de manifest que la persona reclamant estaria mancada de legitimació activa per presentar la Reclamació. La persona reclamant ha acreditat que representa el sindicat en nom del que actua, i del qual n'és el Secretari general, i és per això que la GAIP, en la línia del que acostuma fer en aquests casos de versemblança de la representació, ha fet l'admissió provisional de la Reclamació i deixat per a la seva tramitació els eventuals dubtes que pugui plantejar aquesta qüestió.

L'informe aportat per l'ICS a aquest procediment qüestiona de forma raonablement convincent la capacitat jurídica de la persona reclamant per poder presentar recursos i reclamacions en via administrativa en representació del sindicat reclamant. Aquestes al·legacions de l'ICS es concreten en la manca dels Estatuts del sindicat reclamant per poder verificar la capacitat jurídica de la persona reclamant i en el fet que, segons documentació aportada pel sindicat reclamant, la decisió de reclamar en relació amb diverses sol·licituds, inclosa la de la qual deriva la Reclamació, va ser adoptada per l'assemblea de persones coordinadores, que també va encarregar la presentació de la Reclamació a una persona que no és la que en realitat la presenta.

Davant d'aquests fets, la GAIP ha requerit a la persona reclamant els Estatuts del sindicat en nom del qual actua i que representa amb caràcter general. Els Estatuts posen de manifest que l'òrgan que té atribuïda la competència per interposar recursos i reclamacions, tant en via administrativa com judicial, és el Secretariat Nacional del sindicat (article 31), no el Secretari General, ni l'assemblea de persones coordinadores, que segons documentació aportada pel sindicat i invocada per l'informe de l'ICS hauria sigut la que hauria adoptat aquesta decisió.

Es tracta de dues qüestions diferents: una és la de representar el sindicat, que pot incloure perfectament la capacitat jurídica per presentar recursos i reclamacions, i una altra és la capacitat jurídica per recórrer o reclamar, per decidir la presentació d'una reclamació, als efectes que pugui presentar-la el Secretari General, i que els Estatuts del sindicat reclamant atribueixen al seu Secretariat Nacional, un òrgan que no consta que hagi pres aquesta decisió.

A la vista dels antecedents i de les disposicions dels Estatuts del sindicat reclamant, cal concloure que la persona física que presenta la Reclamació, si bé ostenta la representació del sindicat reclamant, no té competència per decidir la seva presentació, i no consta que l'òrgan que ostenta la competència en qüestió, el Secretariat Nacional, l'hagi adoptat. En conseqüència, és procedent inadmetre la Reclamació per infracció de les normes de formació i manifestació de la voluntat del sindicat reclamant.

A més a més, concorre també en aquest procediment un segon motiu d'inadmissibilitat de la Reclamació: la persona reclamant no acredita la presentació de la sol·licitud d'informació

pública de la qual deriva la Reclamació, incomplint d'aquesta manera el requisit establert per l'article 31.1 RGAIP, segons el qual la presentació de les reclamacions a la GAIP ha d'indicar "la resolució objecte de reclamació o l'incompliment material del dret d'accés si aquest ha estat reconegut expressament o de manera presumpta". I és que la Reclamació a la GAIP és un procediment de revisió d'una actuació administrativa prèvia, de forma que si no existeix una resolució, expressa o presumpta, que es pronuncia sobre la informació sol·licitada, la Reclamació és inadmissible (article 33.2, en relació amb el 31.1, de la GAIP) perquè no hi ha actuació administrativa prèvia que pugui ser objecte de la Reclamació. El sindicat reclamant insisteix a presentar les seves sol·licituds d'informació pública, no mitjançant la corresponent SAIP, que té disponible al web de l'ICS, sinó per e valisa, mitjà que, si bé pot deixar constància de la recepció de la caràtula i de qui el rep, no en dóna del seu contingut, motiu pel qual el sindicat reclamant no pot acreditar la presentació de la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació. A aquest fet s'hi pot afegir la desídia amb la que, a tenor de l'informe de l'ICS, s'ha desinteressat de l'evolució d'aquesta sol·licitud. Per tot plegat, és procedent declarar també la inadmissibilitat de la Reclamació per la manca d'una resolució prèvia que li serveixi d'objecte.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 3 de juny de 2022, resol per unanimitat inadmetre la Reclamació 271/2022 per infracció de les normes de formació i manifestació de la voluntat del sindicat reclamant i per la manca d'una resolució prèvia que li serveixi d'objecte, declarar finalitzat el procediment relatiu a la seva tramitació i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta